

Mälestusi õpetaja Evi Põldarist.

Kooli läksin 1922. aastal. Kas olin siis 1. või 2. klassis, kui minu kooli tuli uus uus õpetaja Evi Põldfeld. Meie lastele hakkas ta uude mudelima, sest ta ei olnud minu peale kuri, vaid oli rõõmsa ja lahke väraga ja sõbralin minu vastu. Kuna naasimajas ei olnud kõnide klasside jaoks ruumi, siis oli osa klassi vallamajas ja vahsamajas. Õppisin seal ajal vallamajas, see oli sügisel 2. kl., kui klassipuhatajaks oli õpetaja Põldfeld. Vallavalitsuse poolt oli samasse majasse domineeritud tuba. Seal ajal ei olnud korraldatud õpilastele lõunagööni, vaid iga õpilane sõi suure vahetunnid kodust kaasa-pannud leiba. Mäletan veel oli klassis poisid, kellel saagi- lasti polnud leiba kaasas. Minu teada ei ole kaasaõppimised. Evi õpetaja Põldfeld mängis ka seda. Seal hakkas ilmselt poisid kalle ja saagi lasti või omast toost poisile leiba ja leiva-kõnast. Sisse tunnid olid väga huvitavad. Eüti mil- leid meie laulutunnid, sest ta oskas meid kõni laulma pan- na. Siis, kui õppisin 5.-6. klassis, siis andis meie matemaat- tikat. Laulmist siis ta enam meie ei andnud, vaid seda andis reallõpetaja Saakas, kes oli hea viisidaja. Ka matemaatika tunnid ta oskas nii huvitavam leiba, et kellelgi ei tulnud mõttegi viilida. Siis mäletan, et alles minuaga minu peale kõnitud kõni vihvastand, ehkki ta oli väga nõudlin ja selitas nii keeva, kuni pidid ilmselt selgus saama.

Uus andis meie matemaatikus ja loodusõpetust.

Siis, kui minul oli au oma sugupõlv õpetajaga, neid juba õpetaja Põldar, koos töötada, oli imes sama

sohvale, abivalmis ja lastealune, õpilaste jaolt lugupidatud
õpetaja. Tema lemmikalaam oli ka niid matemaatika. Palju
aastaid oli noori lauluõpetaja, juhendas õpilaskoori ja
noori ansambleid. Tavaliselt kui poisid ei tahva noori lau-
mist osavõtta, suutis ta siiski palju poisse noori laulma
panna. Pedagoogilistel näpudamistel oli tal alati otsustavad
ja arjalikud ettepanemad ja nõuanded. Ehki oli ta juba
elus jidanud raskuni kaudma (abinaasa niiditati, jäi
ümminda kate väikse lapsega), suutis ta jääda muus
ja abivalmis kolleegidele õpetajatele. Ta ei tundunud
eluraskuste all.

Nii palju kui muu mäletama hakkasin, ütles ta ardiv-
ull osa sünonüme tööst. Hängis näidendite ja juhendas
vahvama ja juuris ansambleid ja segakoori. Tema on
jäänud üige hulgemad mälestused.

B. Reino